

o z n a n i l a

ROŽNI VENEC KOT DEL NAŠE VSAKDANJOSTI

V oktobru, mesecu rožnega venca, se nam ponuja priložnost, da vzljubimo to svetopisemsko molitev. S pozdravoma angela in Elizabete, ki ju pri tej molitvi ponavljamo, nas Bog sam uči spoštljivega odnosa do Marije, do sleherne žene ter končno do vsakega človeka od spočetja naprej, saj Elizabeta omenja Jezusa kot sad, ki ga Marija nosi v svojem telesu. Očenaš se je že v prvih letih krščanstva uveljavil kot svetopisemska molitev, svetopisemske besede zdravamarije pa se prvič pojavijo v 6. stoletju v mašni knjigi kot darovanijski spev za 4. adventno nedeljo. Od dvanajstega stoletja naprej se je med redovniki in v raznih bratovščinah širila molitev spletena iz očenašev in zdravamarij po vzoru vencev iz rož, kakršne je znameniti fra Angelico naslikal okoli glav nebeščanov. Sprva je zdravamarija vsebovala zgolj svetopisemske besede, pozneje sta bili dodani imeni Marije in Jezusa. V latinščini je ime Jezus natančno v središču molitve, pred njim in za njim je 15 besed. Celotno besedilo zdravamarije s prošnjo sveti Mariji, naj prosi za nas, pa je bilo prvič zapisano v osebнем molitveniku, ki so ga kot zapuščino po smrti našli pri preprostem redovnem bratu blaženem Antonu iz Stronconeja (1381-1461).

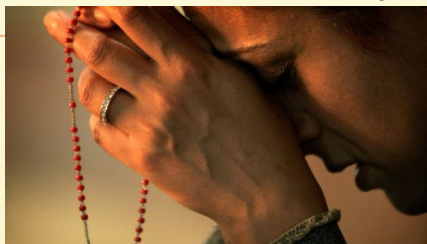
Ko se ob nezahtevnem ponavljanju svetopisemskih besed naslonimo na Marijo in Jezusa, nas to posvečuje in pomirja in tako mir lastnega srca širimo v svoje okolje. Hitri tempo življenja zahteva od nas nenehno pozornost. Molitev pa naj bo sproščena, zato je narobe, če preveč pazimo na vsako besedo in pikolovsko štejeemo zdravamarije. Nič hudega, če med molitvijo rožnega venca zaspimo, saj se s tem izkaže, da je molitev resnično del naše vsakdanjosti.

Spoštljiv odnos do Marije nas vodi k Jezusu, središču našega življenja, toliko bolj, ker je rožni venec tudi premišljevalna molitev. V štirih delih rožnega venca se v posameznih desetkah poglobljamo v Jezusovo otroštvo in mladost, v njegovo javno delovanje, njegovo trpljenje ter vstajenje in poveljanje.

J. D.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

8. oktober - PELAGIJA

Ena od legend pravi, da je bila sveta Pelagija mučenka v Antiohiji in je dala življenje za vero v času preganjanja cesarja Dioklecijana. Bila je stara petnajst let in bila je goreča vernica. Antiohijski cesarski namestnik je nekega dne poslal vojake, naj gredo ponjo in jo privedejo pred sodišče. Obkolili so hišo in Pelagijo pozvali, naj pride ven. Takoj je vedela, da jo čaka sodišče, mučenje in smrt, zato je odprla vrata in vojake prosila, naj samo malo počakajo, da se preobleče. Odšla je v gornje prostore, dvignila roke proti nebu in dolgo molila k Bogu, naj sprejme njeno dušo in ne dovoli, da bi jo oskrnili. Nato se je odpravila in s strehe hiše skočila v smrt. To naj bi se zgodilo leta 302. Njen zgled in pričevanje za vero hvali tudi sv. Janez Zlatousti, ki je napisal celo hvalnico v čast njenemu mučeništvu.

ROŽNOVENSKA POBOŽNOST

V apostolskem pismu Rožni venec Device Marije sveti papež Janez Pavel II. govori o velikem pomenu molitve rožnega venca: "Rožni venec Device Marije, ki se je postopoma razvil v drugem tisočletju ob navdihovanju Božjega Duha, je priljubljena molitev mnogih svetnikov in jo je priporočalo cerkveno učiteljstvo. Dejansko je rožni venec, čeprav ga zaznamuje marijanskost, kar najgloblje kristološka molitev. V treznosti svojih prvin zedinja v sebi globino celotnega evangelijskega oznanila in je hkrati njegov povzetek. V njem odmeva Marijina molitev, njen nenehni magnifikat za odrešenjsko učlovečenje, ki se je začelo v njenem deviškem naročju. Krščansko ljudstvo se z rožnim vencem podaja v Marijino šolo, da bi se dalo uesti v premišljevanje lepote Kristusovega obličja in v izkustvo globine njegove ljubezni.

V premišljevanju skrivnosti rožnega venca verujoči zajema polnost milosti, ki jih prejema tako rekoč iz rok Odrešenikove Matere." Danes je rožni venec molitev mnogih laikov in družin. Obenem pa je postal skupna molitev vse Cerkve, kraj, kjer se različni stanovci v Cerkvi srečamo. Ob poplavi duhovnih tehnik, ki človeka zasužnjujejo, ker grobo in nesvobodno preoblikujejo našo dušo, spoznavamo rožni venec kot blago šepetanje skrivnosti Gospoda Jezusa Kristusa, ki po Mariji vstopa v naš svet in v naša srca. In rožni venec nam pomaga, da na poti upodabljanja po Kristusu rastemo proti cilju, ki je svetost.

Rožni venec je preprosta in že več stoletij stara molitev, ki se je ohranila vse do danes. Odrasle ponavljanje enih in istih besed pomirja in omogoča poglobljen odnos z Bogom in Marijo, medtem ko otroci pri tej molitvi pogosto zehajo in se dolgočasijo. A če želimo, da bi ga tudi otroci radi molili, je pomembno, da ga prilagodimo njihovi starosti in razumevanju. Lepo je, če aktivno sodelujejo pri pripravi oltarčka za Marijo, opazujejo plamen sveče, prižgan ob molitvi ter v roke vzamejo rožni venec iz »jagod«, ki so jih sami za to priložnost nanizali na vrvico. Če jim vnaprej predstavimo posamezni del s skrivnostmi, ki jih bodo srečali v molitvi, lahko slednje tudi vnaprej ilustrirajo in svojo upodobitev položijo predse, da bo premišljevanje med molitvijo bolj nagovarjajoče.

Otroci in mladi ste tudi letos vabljeni, da bi pred večerno sv. mašo v mesecu oktobru po razredih molili rožni venec: ob ponedeljkih 3. in 4. razred, ob torkih 5. in 6. razred, ob sredo 7. razred, ob četrtek 8. in 9. razred. Začetek rožnega venca v oktobru bo ob 18.30!

FARNO ŽEGNANJE, 12. oktober

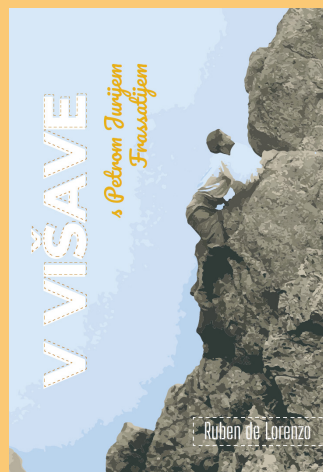
Posvečena cerkev obhaja pravo obletnico posvetitve prav na dan posvetitve oz. na nedeljo prej ali pozneje, če je to ena izmed nedelj med letom. **Naša župnijska cerkev je bila posvečena 10. oktobra 1897, posvetil pa jo je tedanji ljubljanski knezoškof dr. Jakob Mišsia. Žegnanje zato obhajamo drugo nedeljo v oktobru.** Žegnanjska nedelja bo še posebej slavnostna, saj bo z nami častni kanonik, zlatomašnik, dekan in župnik v Dolu pri Ljubljani g. Alojzij Grebenc, ki bo pri sveti maši ob 10.00 vodil bogoslužje. Pri vseh žegnanjskih mašah bo darovanje za cerkev oz. orgle. Po sveti maši ob 10.00 bo na župnijskem dvorišču srečanje s pogostitvijo. Domače gospodinje vabim, da nas razveselijo s slastnim pecivom, ki naj ga prinesejo v prostore kapele v soboto med 18. in 19. uro. Tudi kakšna košara kostanja, ki bi ga na žegnanju spekli, bo dobrodošla. **Lepo vabljeni.**

MISIJSKA NEDELJA, 19. oktober

Misijska nedelja je praznik zahvale in hvaležnosti za delovanje in poslanstvo misijonarjev ter njihovih dobrotnikov in podpornikov. Pravzaprav je celoten mesec oktober posvečen misli na misijone. A kaj pravzaprav so misijoni?

V naših mislih se ob tej besedi ponavadi odvijajo podobe pogumnih in pustolovskih misijonarjev, ki z džipi po razdrpanih cestah rešujejo življenje ubogih ljudi, hranijo lačne, zdravijo bolne in skrbijo za šolo množice otrok. Vse to je res, a glavni namen misijonov je pravzaprav oznanjevanje Kristusa, njegove ljubezni; širjenje vere in utrditev Cerkve po celem svetu. In Bogu hvala krščanska vera po svetu lepo napreduje. Gradijo se nova občestva, povezujemo se v vesoljno Cerkev, ne glede na to, na katerem delu sveta smo in kakšne barve kožo imamo. Pomembno je le to, da pripadamo Kristusu in da nas on povezuje, mi pa njegovo ljubezen širimo po svetu. Tudi mi smo danes poklicani, da molimo za misijonarje, za blagoslov njihovega dela, pa tudi za naše iskreno srce in živo vero, da bi bil Kristus središče našega življenja. Tako bomo lahko tudi mi misijonarji v okolju, kjer živimo.

Že vrsto let v naši župniji pripravljamo misijonski srečelov, katerega izkupiček bomo tudi letos namenili slovenskim sestram, ki delujejo v Ukrajini. Vsaka srečka prinaša dobiček. Cena srečke bo 3 €, kdor želi, lahko daruje tudi več. Vsem, ki boste pomagali pripraviti srečelov, darovali morebitne nove uporabne dobiteke oz. kupili srečke, iskren Bog povrni.

Ruben de Lorenzo

V VIŠAVE S PETROM JURIJEM FRASSATIJEM

Peter Jurij Frassati (it. Pier Giorgio, 1901–1925) je bil 7. septembra 2025 razglašen za svetnika in je eden najbolj priljubljenih pričevalcev vere med mladimi. Italijanski študent iz Torina, dominikanski tretjerednik, član Katoliške akcije in Vincencijeve konference je izžareval gorečo ljubezen in globoko vero. Celo stoletje mineva od njegove smrti, ki jo je povzročila okužba z otroško paralizo med obiskom bolnika, a mladi v njem še vedno najdejo navdih za življenje v polnosti. Kot strasten hribolazec je tudi zavetnik športnikov, njegovo življenje pa simbolizira stavek: »Verso l'alto« (Proti višavam). Kakšen bi bil občutek biti z njim in se drug ob drugem odpraviti na pohodniško turo?

Sinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LA- ETITIA)

KREPITI VZGOJO OTROK

Etična vzgoja otrok

Da bi svojim otrokom zagotovili osnovno izobrazbo, starši pošljejo otroke v šolo, nikoli pa ne morejo v celoti spustiti iz rok moralne vzgoje otrok. Da bi se človek mogel čustveno in etično razvijati, potrebuje osnovno izkušnjo, ki mu omogoči verjeti, da so njegovi starši vredni zaupanja. To je odgovornost na področju vzgoje: z naklonjenostjo in z lastnim zgledom zbuditi zaupanje v otrocih, jim vlitati ljubeče spoštovanje. Če otrok ne čuti, da je svojim staršem dragocen, čeprav je nepopoln, ali če ne zaznava, da so starši iskreno v skrbeh zanj, to poraja globoke rane, ki povzročajo veliko težav v njegovem zorenju. Ta odsotnost, ta čustvena zapuščenost sproža globljo bolečino kot morebitna graja zaradi slabega dejanja.

Starševska vloga zajema vzgojo volje in razvijanje dobrih navad ter čustvenih nagnjenj k dobremu. To pomeni, da obnašanje, ki se ga je treba naučiti, in nagnjenja, ki jih je treba razviti, prikažemo kot nekaj zaželenega. Vendar gre vedno za proces, ki napreduje od nepopolnega proti popolnejšemu. Želja, da bi se prilagodili družbi, ali navada, da se odpovemo takojšnji zadovoljitvi, da se podredimo nekemu pravilu ter si zagotovimo dobro skupno življenje, je že sama v sebi vrednota, ki poraja notranjo pripravljenost, da bi potem prišli do višjih vrednot. Moralno vzgojo moramo uresničevati vedno z dejavnimi metodami in vzgojnim dialogom, ki upošteva rahločutnost in govornico, ki sta lastna otro-

kom. Poleg tega je potrebno, da se ta vzgoja odvija induktivno, to je tako, da otrok lahko sam odkrije pomen določenih vrednot, načel in pravil, namesto da mu jih starši vsilijo kot resnice, na katere ni ugovora.

Za pravilno ravnanje ni dovolj, da »ustrezno presojava« ali da čisto jasno vemo, kaj moramo narediti, čeprav je to prvenstveno. Pogosto smo v svojih dejanjih nedosledni, četudi imamo zelo trdna načela. Naj nam naša vest daje še tako gotovo moralno sodbo, imajo pogosto druge stvari večjo privlačno moč, če ne pridemo do tega, da se dobro, ki ga dojemamo z razumom, v nas ne ukorenini kot globoko čustveno nagnjenje. Če se to zgodi, ima v nas veselje nad dobrim večjo težo kot druge privlačnosti, in nas to vodi k spoznanju, da je to, kar dojemamo kot dobro, tudi za nas tu in zdaj dobro. Učinkovita etična vzgoja pomeni, pokazati človeku, kako zelo je zanj samega koristno, da dela dobro. Navadno je danes brez učinka, če zahtevamo kaj, kar zahteva napor in odpoved, če jasno ne pokažemo koristi, ki jo imamo od tega.

Nujno je potrebno razvijati dobre navade. Kajti tudi navade, ki smo jih usvojili v otroštvu, imajo pozitivno vlogo, ker pripomorejo k temu, da se pomembne notranje vrednote prenesejo v zunanje zdravo in stabilno vedenje. Lahko ima kdo v svoji notranjosti do drugih čisto lepo mišljenje in dober odnos, če pa se v mladosti ni navadil na to, da bi znal reči »prosim«, »smem« in »hvala«, bo njegova dobra notranja drža težko prišla do izraza. Krepitev volje in ponavljanje določenih opravil tvorijo osnovno moralno držo in brez zavestnega, svobodnega in priznanega ponavljanja določenih dobrih navad ni mogoče priti do cilja. Razumsko spoznanje o pomenu določene vrednote in navdušenje nad njo še ni dovolj, da postane krepost, za to so potrebna ustrezno motivirana dejanja.

Svoboda je nekaj čudovitega, vendar jo la-

hko izgubimo. Moralno vzgajati pomeni gojiti svobodo s predlogi, motivacijami, praktičnimi napotki, spodbudami, nagradami, zgledi, vzori, simboli, premisleki, opomini, preizkusi ravnanja in pogovori, ki človeku pomagajo pri razvijanju trdnih notranjih načel, ki ga usmerjajo k temu, da spontano dela dobro. Krepost je prepričanje, spremenjeno v trdno notranje načelo, ki nas vodi pri ravnanju. Zato krepostno življenje izgrajuje svobodo; krepki in vzgaja jo in tako preprečuje, da bi človek postal suženj prisilnih razčlovečenih in nesocialnih nagnjenj. Kajti samo človeško dostojanstvo terja, da se vsak »pri svojih dejanjih ravna po zavestnem in svobodnem odločanju, to se pravi kot oseba, iz notranje pobude in iz notranjega nagiba«.

Papež Frančišek, Radost ljubezni (št.263-267)

svetniki v cerkvi

SVETA LUCIJA

Kip svete Lucije (tudi Lukija) najdemo v naši cerkvi na levem stranskem oltarju, čisto na vrhu na levi strani. Njeno ime izhaja iz latinskega imena Lucia, ki je ženska oblika imena Lucius; oboje pa izvira iz latinske besede »lux«, »lucis« (rodilnik), kar pomeni »svetloba, sijaj, luč«. Zaradi tega je postala zavetnica slepih in slabovidnih ter vseh, ki trpijo zaradi bolezni oči. V različnih izročilih jo prosijo za pomoč kmetje, steklarji, krojači, pisarji in mnogi drugi. Poleg tega je zavetnica mesta Sirakuze na Siciliji, kjer je živela. Umetniki jo upodabljajo kot devico v dolgi beli obleki; njeni atributi so palma (znamenje mučeništva), knjiga, svetilka, sveča, plamenica, meč ali bodalo. Pri nas pa jo najpogosteje vidimo z značilnim pladnjem, na katerem ležijo oči – to izvira iz legende, da si je sama iztaknila oči, da bi se izognila vsilje-

nemu snubcu; oči je poslala snubcu, ker so mu bile njene oči tako všeč, angel pa naj bi ji prinesel nove, še lepše.

Oblike imena Lucija so: Lucia, Lučija, Lucie, Luciana, Lučana, Luci, Luca; moške oblike pa: Lucij, Lucijan.

Lucija se je rodila okoli leta 283 v Sirakuzah na Siciliji plemenitim in premožnim staršem. Očeta je izgubila, ko je bila še otrok, mati Evtihija pa jo je vzgajala v veri. Legenda pripoveduje, da jo je mati vodila na grobove mučencev, kjer je Lucija začutila željo po posvečenem življenju in zaobljubila devištvo. Mati je želela hčer omožiti s plemenitim mladeničem, ki je bil še pogan, a Lucija je hotela ostati zvesta Kristusu.

Ko je mati hudo zbolela, sta skupaj poromali na grob sv. Agate, kjer je Evtihija po priprošnji ozdravela. Lucija je takrat razdrla zaroko in začela svoje imetje razdajati revežem. Užaljeni zaročenec jo je zatožil pri oblastnikih, da je kristjanka – kar je bilo v času cesarja Dioklecijana smrtno nevarno. Ker se Lucija ni hotela odpovedati veri, so jo izročili mučenju. Legenda pripoveduje, da ogenj in vrelo olje nista škodovala njeni čistosti in da so jo na koncu usmrtili z mečem, ki so ji ga zabodli v grlo. Po legendi naj bi še po tem molila. Umrla je 13. decembra leta 304. Pred smrtjo je še utegnila prejeti evharistijo in napovedala skorajšnjo smrt cesarja Dioklecijana ter bližnji konec preganjanja kristjanov. Prerokba se je uresničila. Po zmagi Konstantina pri Milvijskem mostu leta 312 je z Milanskim ediktom leta 313 krščanstvo dobilo svobodo izpovedovanja.

Najstarejši zapisi o njenem češčenju segajo v 5. stoletje. Češčenje sv. Lucije se je razširilo po vsej Italiji in tudi v naše kraje. Njene relikvije so bile dolgo časa v cerkvi sv. Lucije v Benetkah, po rušitvi cerkve pa so jih prenesli v cerkev San Geremia (Sveti Jeremija), kjer so še danes.

God sv. Lucije praznujemo 13. decembra. Po starem, julijanskem koledarju je bil to dan najdaljše noči v letu, zato je Lucija postala svetnica luči. Častijo jo katoličani in pravoslavni kristjani. Po ljudskem izročilu na njen god sejemo božično žito, ki v temi in mrazu vzklije kot znamenje upanja in novega življenja. V Sloveniji je sv. Luciji posvečenih 12 cerkva, njeno ime pa nosi tudi kraj Lucija pri Portorožu, ki je do leta 1952 nosil ime Sveta Lucija. Sveta Lucija se je do leta 1952 imenoval tudi sedanji kraj Most na Soči.

Čeprav so se okoli življenja sv. Lucije spletle številne legende, je gotovo, da je bila zgodaj čaščena kot mučenka in zgled zvestobe. Svoji odločitvi, da ostane neporočena in živi v popolni podaritvi Bogu, je ostala zvesta vse do smrti.

Sveta Lucija, devica in mučenka, izprosi mi pri Bogu močno vero, pogum v preizkušnjah in zvestobo Kristusu do konca. Naj moje oči gledajo dobro, moje srce pa naj ostane čisto in polno svetlobe.

župnijsko dogajanje

JUBILEJNO PEŠ ROMANJE V LJUBLJANSKO STOLNICO

V nedeljo, 7. septembra, smo se farani naše župnije odpravili na svetoletno peš romanje. Romali smo od domače cerkve Device Marije Vnebovzete v Polju do cerkve svetega Petra in naprej do ljubljanske stolnice. Romanje je sovpadlo s kanonizacijo, ko je papež Leon XIV. v Rimu razglasil blažena Karla Acutisa in Petra Jurija Frassatija za svetnika.

Cerkev Marije Vnebovzete v Polju je bila nekdanj pomembna romarska pot. Poromali smo v nasprotni smeri, po romarski poti, ki je nekdanj potekala od sv. Petra - naše prafare - mimo Marijinih kapelic. Na mestih, kjer so v preteklosti stale kapelice, smo imeli molitvene postanke, kjer smo peli Marijine pesmi in zmolili molitev, ki je bila namenjena posamezni postaji. Molitve so bile enake, kot so jih molili romarji na tej poti pred več kot 200 leti, le da smo jih prevedli v sodobno slovenščino.

Kapelice in molitve so opisovale dvanajst Marijinih poti oz. življenjskih postaj, od njenega rojstva, Jezusovega darovanja v templju, svatbe v Kani Galilejski in vse do Jezusove smrti na križu, njegovega vstajenja ter Marijinega slavnega vnebovzetja. Zbralo se nas je več kot 70, med njimi otroci, mladi, družine, starejši, skupaj z domačim župnikom g. Janezom Bernotom in duhovnim pomočnikom g. Jožefom Drolcem. Vsi smo želeli ta dan doživeti kot »romarji upanja«. Nekateri so se nam pridružili na sklepni sveti maši v ljubljanski stolnici. Izpred cerkve v Polju smo se po uvodni molitvi in blagoslovu romarjev odpravili ob

14. uri. Vmes smo se ustavili v cerkvi svetega Petra, kjer nas je pozdravil tamkajšnji župnijski upravitelj g. Zdravko Žagar in nas pospremil na pot s spodbudno besedo. V ljubljansko stolnico smo prišli ob 18. uri. Tam smo se v petju, molitvi in premišljevanju zadržali v cerkvi. Romanje smo sklenili s sveto mašo, ki jo je daroval bolniški duhovnik g. Anže Cunk. Bogu hvala za ta čudoviti dan s priprošnjo, da nas prihodnje leto spet zbere.

K. P.

dogodki

JUBILEJNI DNEVI V POLJU

Sveto leto oz. jubilej 2025, ki ga obhajamo, je izreden duhovni in pastoralni dogodek. Namen svetega leta je spodbujati osebno in skupnostno obnovo vere, sprave in upanja. V naši župniji smo se v okviru Jubileja 2025 že udeležili svetoletnega škofijskega romanja v Oglej, 22. marca letos. Prvo nedeljo v septembru, 7. septembra, smo organizirali jubilejno peš romanje iz Polja v ljubljansko stolnico, ki ima status svetoletne cerkve. Romali smo po poti, kjer so nekdaj stale Marijine kapelice, ki so bile postavljene od cerkve sv. Petra, naše prafare, do cerkve Marijinega Vnebovzetja v Polju. Letos se spominjamo tudi 10-letnice misijona Z veseljem po poti življenja, ki je leta 2015 potekal v naši župniji. Zato smo se spomladi letos na seji župnijskega pastoralnega sveta odločili, da pripravimo tako imenovane jubilejne dneve. V tednu pred žegnanjsko nedeljo smo povabili nekaj zanimivih gostov, ki bodo s svojimi razmišljanji nagovarjali različne skupine ljudi, vsem pa bo skupni imenovalec geslo jubilejnega leta Romarji upanja:

- v **ponedeljek 6. oktobra ob 20.00**; zakonca Luka in Mirjam Mavrič: ***Od pleníc do mozoljev***;

- v **torek 7. oktobra ob 20.00**; novinarka Rosvita Pesek: ***Aktiven državlján, ponosen Slovenec, aktiven kristján***;

- v **sredo 8. oktobra ob 20.00**; dr. Anton Jamnik, ljubljanski pomožni škof: ***Romarji upanja***;

- v **četrtek 9. oktobra ob 20.00**; dr. Ivan Platovnjak, DJ: ***Upanje umre zadnje***;

- v **petek 10. oktobra ob 20.00**; dr. Anže Cunk: ***Kdo mi daje moč***.

Vsa predavanja bodo v župnijski dvorani. Lepo vabljeni.

POHOD ZA ŽIVLJENJE

V soboto, 4. oktobra, bo v Ljubljani potekal Pohod za življenje. Zbiranje bo ob 9.30 na Prešernovem trgu. S Pohodom za življenje želimo zaščititi vsako človeško življenje, od spočetja do naravne smrti. Letošnji Pohod za življenje pa bo tudi osrednji dogodek proti zastrupljanju bolnih in ostarelih, zato še posebej vabimo tudi vse tiste, ki se s tem ne strinjate in si želite še naprej živeti v družbi, kjer je spoštovano življenje vsakega človeka od spočetja do naravne smrti. Ne dovolimo, da nam vzamejo dostojanstveno smrt in nas spremenijo v strošek in breme za družbo. Kajti vsak od nas bo enkrat star in bolan.

OTROŠKA DRAMSKA SKUPINA

Otroška dramska skupina bo začela delo v oktobru. Prvo srečanje bodo imeli v petek, 10. oktobra, ob 17.00 v veliki učilnici. Tudi letos bo voditelj dramske skupine g. Gregor Kunc. Vabljeni dosedanjí in novi igralski »nadebudneži«.

SVETOPISEMSKA SKUPINA

Prvo srečanje svetopisemske skupine bo v ponedeljek, 13. oktobra, po večerni sveti maši (ob 19.30). V globine Svetega pisma nas bo uvajal profesor Svetega pisma dr. Matjaž Celarc. Tudi letos nadaljujemo druženje z apostolom Pavlom. Vljudno vabljeni dosedanjí slušateljji in slušateljke kakor tudi morebitni novi. Srečanja bodo v mali učilnici.

ŠTUDENTSKA SREČANJA

Študentke in študentje ste vabljeni na študentska srečanja, ki se bodo začela v ponedeljek, 13. oktobra, ob 20.00. Srečanja bodo v sejni sobi župnišča.

BRALNI KLUB

Naše prvo srečanje v novem pastoralnem letu bo 20. oktobra ob 20.00 v župnijski dvorani. Pogovor bo tekél o knjigi Barbara Celjska: Črna kraljica (Daniela Dvořáková). Čeprav zvezde Celjskih grofov krasijo slo-

venski grb, njihova zgodovina še vedno ostaja na obrobju naše kolektivne zavesti. Njihov vzpon in padec spremljajo številni miti — nekateri poveličujoči, drugi pogubni. Prav zato je knjiga Barbara Celjska: Črna kraljica zgodovinarke Daniele Dvořákové dragocen prispevek k razumevanju tega obdobja.

Avtorica nam predstavi Barbaro Celjsko, eno najvplivnejših žensk srednjega veka, ki je bila ogrska, rimsko-nemška in češka kraljica. Ob branju njenega življenjepisa se razgrne tisti del evropske zgodovine, ki bi ga morali poznati bolje — ne le kot Slovenci, temveč kot Evropejci. Knjiga nas popelje v svet srednjeveške plemiške družbe, razkrije družbeno vlogo žensk v elitnih krogih in osvetli politično dinamiko vzhodne Evrope v 15. stoletju.

Barbara, dolgo ujeta v mit o "Črni kraljici", se v tej knjigi znova postavi na zgodovinski oder kot izobražena, vplivna in samostojna ženska, ki je kljubovala normam svojega časa. Dvořáková ji po šestih stoletjih vrača ugled in čast, ki ji je bila odvzeta. Lepo vabljeni dosedanjí člani, še posebej pa morebitni novi.

DRUŽINSKI ZBOR

To smo starši, otroci, mladina, tudi cele družine, ki nas združuje veselje do petja pri sveti maši. Družinski zbor poje pri sveti maši ob nedeljah ob 10.00 (zberemo se ob 9.40), izmenjaje z otroškim zborom na vsakih 14 dni, običajno 1. in 3. nedeljo v mesecu. Posebnih pevskih vaj nimamo. Otroci, ki pojejo v otroškem zboru, se nam vselej pridružijo, zato so vedno lepo vabljeni. Kdor se želi pridružiti, naj kar pride prihodnjič na kor. Če želite, da vas uvrstimo v obveščanje po SMS, pošljite številko svojega mobilnega telefona na elektronski naslov: **daniel.kuhelj@gmail.com**. Dobrodošli vsi, od tistih najmanjših do tistih, ki ste že osiveli, da skupaj zapojemo Bogu v čast.

OBVESTILA

bralci beril

5. okt. - 27. nedelja med letom, rožnovenska **19. okt. - 29. ned. med letom, misijonska**

8⁰⁰ 1b. Nada Tomažič

2b. Štefan Bahun

10⁰⁰ 1b. birmanci

2b. birmanci

19⁰⁰ 1b. Tjaša Vertačnik

2b. Pavel Žakelj Bevec

12. okt. - 28. ned. med letom, žegnanijska

8⁰⁰ 1b. Nataša Kunc

2b. Andrej Kocjančič

10⁰⁰ 1b. Lidija Dobrota

2b. Tatjana Mihoci

19⁰⁰ 1b. Tomaž Vidmar

2b. Marica Rabzelj Mihelič

8⁰⁰ 1b. Marjeta Cerkvenik

2b. Nadja Kranjc

10⁰⁰ 1b. Urška Vintar

2b. Alenka Prešeren

19⁰⁰ 1b. Kati Rupnik

2b. Maksimilijan Sotošek

26. okt. - 30. nedelja med letom

8⁰⁰ 1b. Marjeta Snoj

2b. Mojca Tomažič

10⁰⁰ 1b. Neža Plut

2b. Urška Vintar

19⁰⁰ 1b. Tomaž Vidmar

2b. Marijan Kuhelj

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Jožica Miklič: 2M (n. n.) / +Veronika Valentinčič: 2M (Mihael)

krščeni

Mark Sever, Valeria Vincek

krščansko pokopani

Agata Pinoso, Marija Pepevnik, Ivan Strajnar, Marija Sobočan, Veronika Valentinčič, Frančiška Kralj, Ivan Hodak

dobra dela

Za cerkev oz. orgle: 50 € (n. n.), 150 € (J. P.), 20 € (n. n.), 200 € (Milena Košak Babuder) / akcija MIVA: 3283,74 €

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob delavnikih ob 19⁰⁰
- ob torkih in četrtnih tudi ob 7⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob četrtnih od 7³⁰ do 8⁰⁰ in od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob sredah, petkih in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Obrnite se na elektronsko pošto:

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: NLB 02054-0253243567

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Priprava v sredo, 1. 10., ob 18⁰⁰.

Za datum krsta in podatke se oglasite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILO BOLNIKOV

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje

tel.: 01 529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: OTP banka d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

OKTOBER - VINOTOK

1	sre	Terezija Deteta Jezusa	PRIPRAVA NA KRST
2	čet	Angeli varuhi	ZAČETEK DEVETDNEVNICE
3	pet	Frančišek Borgia, redovnik; <i>prvi petek</i>	OBISK BOLNIKOVA NA DOMU
4	sob	Frančišek Asiški, redovni ustanovitelj	
5	ned	27. ned. med letom, rožnovenska; Marija Favstina, redovnica	DUHOVNA OBNOVA ZA BIRMANCE
6	pon	Bruno, ust. kartuzijanov	
7	tor	Rožnovenska Mati Božja	
8	sre	Pelagija, spokornica	SREČANJE Z BIRMOVALCEM
9	čet	Abraham in Sara	
10	pet	Danilo (Danijel), škof	MLAJŠA ZAKONSKA SKUPINA
11	sob	Filip, diakon	BIRMA ob 10.00
12	ned	28. ned. med letom; famo žegnanje; Maksimilijan Celjski, muč.	DAROVANJE ZA CERKEV
13	pon	Koloman, mučenec	SVETOPISEMSKA SKUPINA
14	tor	Kalist I., papež	
15	sre	Terezija Avilska, redovnica in cerkvena učiteljica	
16	čet	Marjeta Marija Alacoque, redovnica	
17	pet	Ignacij Antiohijski, škof, mučenec	
18	sob	Luka, evangelist	
19	ned	29. ned. med letom, misijonska; Pavel od Križa, duhovnik	
20	pon	Irena (Mira), mučenka	BRALNI KLUB
21	tor	Uršula, devica in mučenka	BRALCI BERIL
22	sre	Janez Pavel II., papež	
23	čet	Janez Kapistran, duhovnik	
24	pet	Anton Marija Klaret, škof	
25	sob	Darinka (Darja), mučenka	
26	ned	30. nedelja med letom; Lucijan, mučenec	
27	pon	Sabina Avilska, mučenka	JESENSKE POČITNICE
28	tor	Simon in Juda Tadej, apostola	JESENSKE POČITNICE
29	sre	Mihael Rua, redovnik	JESENSKE POČITNICE
30	čet	Marcel, mučenec	JESENSKE POČITNICE
31	pet	Volbenk, škof; dan reformacije, d. p. d.	JESENSKE POČITNICE